

Præjudicielt spørgsmål

Er de regionale og nationale italienske regler om obligatoriske minimumsafstande mellem vejanlæg til salg af brændstof, navnlig artikel 13 i regionalloven for Lazio, som finder anvendelse på sagen for denne ret og er af betydning for dens afgørelse, samt de tilgrundliggende nationale lovbestemmelser (lovdekret nr. 32/1998 med senere ændringer, lov nr. 57/2001 og ministerialdekret af 31. oktober 2001) forenelige med fællesskabsretten, navnlig EF-traktatens artikel 43, 48, 49 og 56 samt de fællesskabsretlige principper om økonomisk konkurrence og om forbud mod retlig forskelsbehandling som angivet i præmisserne, for så vidt som lovgiver under udøvelsen af sin statslige lovgivningskompetence tillader, eller i hvert fald ikke hindrer vedtagelse af regler, der som den nævnte artikel 13 pålægger minimumsafstande mellem vejanlæg til salg af brændstof?

Appel iværksat den 16. september 2008 af Audi AG til prøvelse af dom afsagt den 9. juli 2008 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-70/06, Audi AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-398/08 P)

(2008/C 301/32)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Audi AG (ved Rechtsanwältin S.O. Gillert og Dr. F. Schiwiek)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Afgørelse truffet den 16. december 2005 af Andet Appellationskammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (sag R 237/2005-2) annulleres i det omfang, klagen over undersøgerens afgørelse delvis blev afslået.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale omkostningerne i sagen for Domstolen, Retten i Første Instans og appelkammeret.

Anbringender og væsentligste argumenter

Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94. Ligesom appelkammeret tidligere er Retten ikke nået frem til nogen tilstrækkelige konstateringer vedrørende de forskellige tilsigtede kundekredse. Henset til de mange varer og tjenesteydelser, der er omfattet af det ansøgte EF-varemærke, er en generaliseret anskuelse ikke tilladt.

Ved efterprøvelsen af det fornødne særpræg har Retten endvidere anvendt et for snævert kriterium. Retten har ikke taget i betragtning, at det i sagens natur også ved såkaldte reklameslogans drejer sig om ordmærker. Imidlertid har Retten alene på grundlag af den omstændighed, at det med det ansøgte varemærke »Vorsprung durch Technik« efter dennes opfattelse drejede sig om et reklameslogan, stillet åbenbart strengere krav til, at et fornødent særpræg kan konstateres.

Tilsidesættelse af artikel 63 i Rådets forordning nr. 40/94. Retten var begrænset til at efterprøve appelkammerets afgørelse. Retten måtte ikke have tilladt parterne at fremlægge nye faktiske omstændigheder, som ikke allerede havde været genstand for appelkammerets afgørelse, og den måtte heller ikke have henset hertil i afgørelsen. Ved efterprøvelsen af det fornødne særpræg har Retten imidlertid støttet sig på et dokument, som sagsøgte først fremlagde i forbindelse med svarskriftet. Dokumentets indhold og bedømmelsen af dette har Retten tillagt afgørende betydning i konklusionen om, at det ansøgte EF-varemærke »Vorsprung durch Technik« ikke har fornødent særpræg.

Appel iværksat den 15. september 2008 (fax: 12. september 2008) af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 1. juli 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-266/02, Deutsche Post AG, støttet af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV (BIEK) og UPS Europe NV/SA

(Sag C-399/08 P)

(2008/C 301/33)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Kreuzschitz, J. Flett og B. Martenczuk, som befuldmægtigede)